

Mye liv i et staselig hus - om Kolben kulturhus

[Hør episoden her](#)

Visesang, stand-up, lokalrevy eller rock'n'roll all night. Det skjer veldig mye på Kolben, og det skal vi finne mer ut av i dag. Mitt navn er Pål Hægland, og du hører på Innbyggerdialogen.

Ja, Espen. Da er vi her.

Da er vi her.

I Kolben.

I Kolben. Og for de som ikke vet hvem Espen er, så er det selvfølgelig Espen Branden, som er, skal vi si, sjefsbooker her på Kolben.

Nei, det er ikke helt riktig, men jeg er markedsansvarlig i Kolben. Men vi er en liten gjeng, så vi både markedsfører og booker og gjennomfører arrangementer. Man som vet bedre hva du liker enn du kanskje gjør selv, kan vi si det?

Ja, kanskje det. Men Kolben kulturhus, det er jo lov å si at det er det mest staselige kulturhuset vi har her i kommunen. Det er på en måte en høyborg når man kommer til Kolbotn.

Ja, det er hva jeg pleier å si, det er hjerte og lunger på Kolbotn.

Stort, fint hus med plass til mange, åpne dører, bibliotek, psykisk helse, kulturskole, festlokaler og selvfølgelig kino og våre saler. Tre konsertsaler med masse, masse, masse muligheter. Ja, og nettopp de konsertsalene som jeg sitter og ser på programmet, det er jo en buffet av kulturtilbud som skjer i Kolben.

Ja, det er det. Vi håper det. Nå er vi i høysesong, som vi kaller det.

Nå skjer det så å si noe nesten her daglig i oktober, november og selvfølgelig desember, som det i hvert fall skjer noe daglig. Så vi har det som best å kose oss som mest på jobb.

Hva kan vi glede oss til i tiden fremover?

Du, det er masse, masse, masse. Og bare denne uka har vi åtte arrangementer med profesjonelle artister. Så vi jobber som bare rakkeren vi nå, og det er med Stein Torleif Bjella på lørdag, Rasmus Wold på lørdag med stand-up. Vi har utsolgte arrangementer på fredag med Tobias Steen, Norges nye popkomet, og så kommer Ingrid Bjørnov og Esten Sundinan.

Så plutselig litt jazz innimellom der, og et lite foredrag med Lars Monsen i dag og ja, det rører på seg her nå.

Ja, jeg ser det, og Trond Granlund på en måte, den glemte eller skjulte musikalske norske skatten.

Ja, det er en perle.

Han har vi hatt her før, vi har han her hvert andre tredje år, og det er alltid fantastiske konserter. Og som han selv sier også, at han kommer til Kolben, og det beste han vet med Kolben er maten, for det han mener at det er Norges beste kulturhusmat.

Er du god på rider, Rasmus?

Om jeg er god på rider? Ja, jeg kan en del om rider, ja.

Hva er den villeste rideren du har vært borti? Det er helt uten tvil Backstreet Girls, som var her for et par år siden. Den var stor og vill, og mye flytende, for å si det sånn. Men så har vi også gøy ridere.

Vi har for eksempel en rider vi fikk inn i dag, fra selveste Lars Monsen, som ønsket seg et glass vann og snø fra vest. Snø fra vest? Hvordan går du frem for å finne det? Ja, mest av alt så blir det mye latter av det, men vi skal nå i hvert fall klare å skaffe det glasset med vann, så får vi se om det blir snø fra vest.

Så du har ikke sendt noen i bil opp på vann, og tatt andre rideren? Nei, vi har ikke det.

Vi har vært nede i slalåmbakken og lånt en snømaskin. Vi har ikke det, altså. Vi prøver å oppfylle de leiderne vi får, og enkelte ting må vi nok hoppe over og se humor i.

Hvordan er norske artister generelt å jobbe med?

De er veldig fine folk. Det er ytterst profesjonelle folk som kommer. Det er kanskje det vi ser den største forskjellen på, når vi har store ting med amatører her, som vi også er veldig glad i. Og de profesjonelle kommer med en helt annen ro. Senkede skuldre.

De er på jobb, og det er ofte et maskineri som kommer. For eksempel når store artister som kommer med en stor lastebil, og så kommer det en buss etterpå, så er dette et rullende kontor. Dette er arbeidsplassen og kontoret deres, og de har alle arbeidsoppgaver som de bare gjør.

Har det vært artister som du egentlig bare har hatt lyst til å sparke ut døra?

Nei, jeg har ikke opplevd det, men vi har opplevd det på huset her, at vi har artister som kommer som har en dårlig dag. Og jeg har jo også hatt artister som jeg har blitt advart av andre. Pass på å møte dem på den og den måten. Hvis du møter dem på en sånn måte, så snakker vi med hverandre, vi som jobber i denne bransjen, og vi kjenner de artistene ganske godt etter hvert som kommer innom, så hvis vi vet litt hvordan vi skal møte dem.

Du nevnte jo amatører, for det er jo ikke bare de profesjonelle artistene som får slippe til her. Det er mye lokal kultur også.

Absolutt, og det er mye, det er i hvert fall 30 prosent av alt vi gjør er det frivillige lokale kulturlivet, som vi kaller det.

Vi pleier ikke å si amatører, selv om amatør er faktisk et veldig positivt ord, for det betyr å elske det du driver med. Så det å være amatør, det er helt topp det. Så kan vi jo røpe at i forrige uke, så satt du og ga meg knallstreng beskjed, og vi var sannsynligvis ikke alltid verdens beste venner, da klokka hadde passert halv elleve og du ville ha en scene på ny igjen, for du var jo regissøren min.

Ja, jeg har jo et liv ved siden av Kolben, og det er å være teaterprodusent og regissør, og lage teater, og jobbe både med profesjonelle og amatører. Og i denne runden så var det Nordre Follo musikkteater, som skulle få lov til å bli kjent med meg, og det ble veldig hyggelig, og det ble veldig, veldig bra. Men det er klart at, som du sier, når klokka er halv elleve og vi måtte gjøre scene på nytt, så er man ikke alltid like bestevenner, men til slutt så ble det veldig, veldig bra da.

Det ble det, og jeg har fortsatt brannskår på kneet, fordi jeg skjønnte det at i det jeg kastet meg bortover på kneet som Paul Stanley og skulle kjøre en gitarsolo, så fant jeg ut at friksjonen ikke var særlig god på gulvet. Det er ikke fotballbane dette her. Alt for kunsten.

Alt for kunsten, helt riktig. Alt for kunsten. Ja da.

Espen, du er jo en lokalmann, du bor på Langhus, du er jo fra Ski, og de som var på teater i høst kjenner deg også som politimester Bastian.

Ja da, jeg gjør det. Ikke så ofte lenge, men en gang iblant så spiller jeg selv på scenen.

Ikke så ofte som jeg gjorde før, jeg har gjort det mye før, jeg har turnert veldig mye og vært mye rundt på scener og kulturhus i hele Norge og spilt teater på turner, men så det er jo litt av det som jeg tenker er en av styrkene til, ikke bare Kolben, men til vårt andre søsterhus, Rådhuseteatret, er at det er veldig mange av oss som jobber på disse husene her, samtidig, og det tror jeg er en fordel, at vi er mye ute og ser andre kulturhus, andre scener, ser hva som funker, ser hva som ikke funker, så vi tar med oss hjem da.

Så absolutt, og det er flere oss, det er flere Kolben og flere på Rådhuseteatret som gjør akkurat det der.

Ja, nettopp Rådhuseteatret har vi også snakket om, og da må vi jo stille det samme spørsmålet som vi stilte dere, er det en vennskapelig rivalisering, eller er det en beef mellom de to kulturhusene her?

Nei, det er ikke noe beef i det hele tatt, vi jobber tett, vi jobber veldig tett.

Det siste jeg gjorde før jeg gikk og møtte deg var å melde min kollega Odd Inge på Rådhuseteatret, så vi jobber tett både på booking og vi jobber tett på markedsføring, vi har felles nyhetsbrev som vi sender ut, blant annet så har vi jo et lik profil med noen små forskjeller, så vi jobber tett og lærer av hverandre.

Også er det to ganske forskjellige hus, Kolben er jo et stort kulturhus med tre scener som jeg sa, og mange muligheter, vi har jo muligheter til å ha 400 sittende eller 650 stående. Vi har i den store salen vår, vi har muligheten til 140 sittende eller 275 stående, eller sette ut bord

og stoler og ha 80, så vi har store muligheter som Rådhussteatret ikke har, fordi de har faste seter, men bortsett fra det så er det to fantastiske kulturhus som denne kommunen har.

Ja, for man går jo under samme paraplyen som heter Nordre Follo scener, så det er jo det samme, men merker du en forskjell mellom Kolbotn og Skien når det gjelder kulturelle preferanser?

Ja, det gjør vi nok, det vi merker det på vi her ute på Kolbotn er at rundt oss på alle sider av Kolben så er det mye fine nye flotte leiligheter hvor det er mye seniorer som bor, så vi har jo mye, veldig stor andel av vårt publikum er seniorer som er her på dagtiden. Akkurat nå når vi sitter her, så er det fem meter unna Seniorakademi med 400 besøkende, som det er hver eneste onsdag.

Så vi har et program som også seniorenne våre er glad i, det er vårt publikum, så booker vi og lager også arrangementer som vi prøver å få rettet mot de litt yngre da av publikumet vårt, og det får vi til, vi har hatt Ramon her, vi skal ha Tobias Sten, så vi har et arrangement, eller to, vi har Jon Ranes fra Undergrunn som kommer nå for andre gang i februar, så det er nok den store forskjellen at vi har seniorenne som vårt kjernepublikum da.

Men Tobias Sten som du nevnte, som kommer denne fredagen og har solgt ut, det viser jo det at ungdommen går på konsert.

Ja da, og det viser jo at vi når ut til de da, at vi på et vis klarer å fortelle dem om det med hjelp av Tobias Sten og hans apparat selv selvfølgelig.

Vi er kjempefornøyde vi med å kunne få sånne artister som Tobias Sten, fordi når vi booker han, så sier jo booking agentene hans at dere får nå, neste år så er det Spektrum, så det er en fyr som vi kommer til å høre mye om i årene fremover, på mye større scener enn Kolbotn for å si det sann.

For de som lurar seg, det er ung mann i Kolbotn som synger country på dialekt og gjør det på en framifrå måte. Ja og litt poppet da, country pop som er litt i vinden om dagen.

Men en av de tingene folk går mann av huset for her på Kolbotn, det er nyttårskonsert. Der rives billettene vekk omtrent midt på natta.

Ja da, vi legger ut billetter midnatt 15. oktober hvert år, og når vi kom på jobb dagen etter så har vi solgt 450-500 billetter. Og da står vi klare å selge til de som ikke har skjönt internett, hvordan de skal bestille billetter. Så veldig kult med en sånn tradisjon, det er en tradisjon som er i år 41 år.

Det er gøy at vi kan liksom ha, det er det som er også litt spesielt her ute på Kolbotn, OOPAL er over 40 år gammel teaterkompani, det er nyttårskonserten har over 40 år gammel tradisjon. Scenario har holdt på i over 40 år, Tryllefløyten har holdt på i 30 år. Det er store, store lokale grupper som bruker dette huset.

Og så har vi her ute Memory Lane, som vi nettopp nå er ferdige med. Ja, da hadde vi over 800 mennesker inne på tre konserter. De gir seg nå, de har holdt på i 10 år, så de har sagt at

det nok er nok. Hit, men ikke lenger, som de sa. Og så har vi en annen tradisjon som, altså nyttårskonserten, da ser man jo fortsatt hvit snipp og veldig sånn, men hver august farges jo Kolben og Kolbotn kullsvart.

Helt riktig.

For da er det Hell botn som på mange måter feirer det Kolbotn egentlig er verdenskjent for. Ja, og det er ikke bare Kolbotn, men hele Follo, hvert fall vi kan si Langhus og Kolbotn. Det er jo denne musikk sjangeren, black metal, som er skapt her ute, som er en, de sier selv, verdenskulturarv.

Det er veldig stas, og da har vi Hell botn her ute, som skal i høst i august, det er tolvte år på rad, hvor Mette og Niklas Erdal i spissen arrangerer Hell botn. Kjempegøy, og det er en fest hele denne helgen. Og for oss som er på jobb også, så er det bare gøy.

Det er bare gøy.

Ja, og jeg skal jo si at jeg er godt bevandret i den sjangeren selv, og liker jo å sette på det, og det som alltid, eller det overrasker jo ikke meg, men det som overrasker ganske mange som går på disse konsertene, er hvor snille og føyelige og rolige dette publikum er. Ja, de er det, og de ser litt skumle ut.

De har svarte klær og nagler og ryggmerker, og etter hvert litt pistrete grått langt hår, men det er det snilleste publikum vi har i huset i løpet av året. Ja, for black metal oppstod jo med da Mayhem fra Langhus, som la ut sin første plate på midten av 80-tallet.

Ja, de har spilt inn på Kolbotn.

Nettopp, på Creative Studios, og det tror ikke de visste hva som traff de, og så kom jo Dark Throne, som på en måte er kanskje det mest mystiske og mytiske bandet innenfor black metal, for de får du jo ikke booka.

Neida, de får ikke booka, de spiller ikke konserter, men de gir ut mye plater, og selger nok veldig mye merch, t-skjorter og andre ting, så de er verdensstjerner uten å spille konserter, faktisk. Og så, du nevnte jo pistrete hår, fordi at når de slapp platen sin på 80-tallet, så det publikum de hadde den gangen, de er vel kanskje modne for å flytte inn i disse scenene og bo litt.

Ja, tre av de kan det være, men det som er veldig gøy å se, at det kommer et publikum etter også. Så det er jo der, de ser det på Hell botn, at det er disse gamle med litt pistrete hår, men det kommer nye. Det kommer mange nye.

Den oppvoksende generasjonen av metalheads, som vi ser nå komme, og det er skikkelig, skikkelig gøy, og det er jo gøy at de får komme hit da, hvor dette hele starter. Hvordan er resten av, på en måte, lokale kulturlivet, altså når det gjelder musikk og sånn, altså har du noen inntrykk av at det er noe sjanger, eller er det det glade vanvidd?

Nei, her ute har vi en, på Kolbotn snakker jeg for nå, og det er en kjempeflott musikktradisjon her ute, og vi har store norske og litt internasjonale artister her ute, blant

annet innenfor elektronikasjangeren, med min kjære kollega, som jeg jobber med her i Tore, i Ost og Kjek, og Sexy Judas, som er her utenifra, som har vunnet Spellemannspriser. Det er det gamle norske punkbandet Kjøtt, de er jo herfra, det er jo den gjengen som startet det.

Vi har Radka Toneff, som bodde her ute, Norges største kvinnelige jazzsangerinne, som gikk bort altfor tidlig. Så her ute er det mye musikkhistorie. Her vi sitter og spiller inn, så ser jeg jo de plakaten som en gang, så er Jarle Bernhoft, Silja, Karpe, ikke minst den gang de het Karpe Diem, for de er vel blitt litt for store for Kolben nå?

Ja, Karpe skal vel ha sin egen Karpefestival.

Bernhoft kommer nok mye lenger, tenker jeg, og Silja er med, hun. Men Karpe er nok, kanskje ferdig med kulturhuslivet, men det er jo gøy at jeg har vært her, før de tok av.

Hvordan går du frem for, på en måte, å booke artister, hva er prosessen bak der? Det er til artister som er tilgjengelige, det er jo mange som er på turnéer, så man får tilbud, rett og slett.

Og veldig mange artister er jo bare på turné, så de booker seg inn, kommer fast, annethvert år for eksempel. Og så er det vi som jobber her, som sitter og prater mye, og snakker sammen om hvem er det vi har lyst til å ha her, hvem har vi lyst til å se, hvem vil vi at Kolben-publikummet skal oppleve. Så det er jo en del av prosessen, og så er det jo da å ta kontakt med bookingagenter, og booke dem rett og slett, forhandle priser, og få dem på plass.

Ja, da må vi jo spørre, drømmebookingen din?

Ja, det er uten tvil også noen som kommer herfra, og det er jo Turboneger, Turbonegro, som de kaller seg nå. Det er et band som delvis er her utenifra, og er et Follo-band, som hadde en av sine aller første konserter, som Turboneger, rett over plassen for der Kolben ligger nå, på Samfunnshuset den gangen det var. De har ikke spilt her ute siden konsert, og det hadde vært den absolutte drømmebookingen å ha fått Turbonegerfans fra hele verden til å komme hit, og oppleve Turbo på hjemmebane.

Og ikke minst hadde du flyttet Pamparius Pizzabok?

Det hadde vært gøy. Vi får se. Det hadde vært veldig gøy.

Det er jo litt festlig at en av de største hittene de har handler om en pizza fra Kolbotn. Ja da, og det er jo fordi at den gamle kybollisten dreier jo å jobbe for denne Pol Pot Pamparius, som artisten hans var da. Jobbet jo der, så det er jo en av grunnene, absolutt.

Pamparius Pizza, og låten er selvfølgelig Age of Pamparius. Og folk kommer jo, vi ser jo stadig vekk, vi som er her ute og kjører bil og går forbi, at det står ofte fans som kommer hit for å spise nettopp pizza av den sjappa der da. Så det er kult.

Ja, så det hadde jo blitt en gedigen fest med seileratt og ... Ja, det vil jeg tro. Og denim. Det vil jeg tro.

Neida, den står høyt oppe på ønskelista, den der.

Men hvis du hadde hatt helt på fantasiverden, budsjettet betyr ingenting, og er det noen sånn store internasjonale artister du kunne tenke deg, dette hadde vært grisefett.

Ja, hvis jeg helt uten å tenke på penger og sånt, så hadde jeg kanskje ... Hva skal vi si? Kanskje Bruce Springsteen alene med kassegitar i sal 1 i Kolben for 400.

Det hadde vært stas, det. Det tror jeg hadde blitt ganske raskt utsolgt.

Hva kan vi vente oss nå i høst og til våren, ikke minst? For dere booker jo for et år i forveien.

Jo da, nå holder vi på med ... Vi holder jo på med vinteren og våren, vi nå, altså. Men høsten nå, så er det ... Ting jeg har lyst til å dra frem er ting som jeg synes er veldig stas, og det er blant annet at Hedvig Mollestad kommer.

Det er rett og slett en fusion mellom jazz og gitarrock. Litt Motorpsycho-aktig musikk, som er veldig, veldig kult. Det er virkelig en sånn drømmebooking vi har da.

14. november så får vi besøk av Valkyrien Allstars, som også nå er litt i dagen. De er en av disse norske artistene som trekker katalogen sin ut av Spotify.

De kommer, det gleder vi oss veldig til. Og så må jeg også dra frem at lokalgruppa Scenario skal spille Christmas Carol 8 ganger i november i sal 1 her i Kolben. Det blir stas, de driver og flytter inn om noen dager.

Nå kommer det svære kulisser inn, og det blir veldig, veldig gøy. Så skal vi ha en svensk artist, Oskar Danielsson, som kommer 20. november.

Han har ikke vært her på noen år nå, men jeg var også oppe på han i Ski for et års tid siden, og det var skikkelig bra.

Det er han du må hente fram lommetørkleet.

Ja da, han har noen fantastiske, og for alle oss som er fedre, så har han noen fantastiske låter om det i hvert fall.

Og så er det jo flere andre ting, men så braker jo jula i gang da, og juleprogrammet vårt er er stappa, og ikke bare det man ser på programmet vårt, men vi har veldig mye type avslutninger. Danseskoler, lokale danseskoler, lokale teatergrupper, som også har avslutningene sine her hos oss, men vi er heldige vi får Darling West 15. desember.

De er første gang de er ute på en juleturné. For fjerde året på rad så kommer Didrik Solli-Tangen og skal spille for et utsolgt Kolben, for det blir utsolgt. Og René Andersen skal spille for et utsolgt Kolben.

Så har vi jo litt humor med Dr. Bergland, som skal være her før Sølvguttene avslutter sesongen 22. desember. Og så for de aller minste så er det lov for meg å nevne sikkert Den store nissefesten, som jeg har skrevet, som skal spille nå.

Jeg har laget en ny forestilling. To forestillinger, 22. desember her i Kolben og 6. desember i Ski.

Spennende. Det høres ut som det er bra å komme seg på Kolben og bare drite i å ta Follo-banen til Oslo, fordi det skjer jo mye her.

Ja da, og det er jo akkurat det at kortreist underholdning det er den beste underholdningen.

Det er jo bare å komme seg ned og så er du hjemme igjen til middag. Ikke sant?

Nei da, vi kommer oss ut, bruker Kolben, bruker det lokale næringslivet som er rundt her, av det som er igjen, av spisesteder, så får vi håpe at det kommer flere etter.

Du sa i stand-up, Dr. Bergland og Rasmus Wold kommer.

Ja. Jeg har vel inntrykk over at Ski har festet litt mer grep om stand-up enn kanskje Kolben. Ja, nå har ikke Ski sin egen stand-up-festival da.

Ikke sant, humorfesten?

Ja, humorfesten som vi har nå arrangert i to år, men stand-up Ski har en egen stand-up-klubb som har holdt på noen år, med kjempeflinke folk som driver der sammen med Rådhussteatret. Vi har mye av de samme artistene på stand-up-scenen, for det er jo klart at det er jo de artistene som er på turné ofte som stikker inn da, men ofte, vi prater jo sammen med Ski så ofte så gjør vi det sånn at vi kan jo booke de samme showene med et halvt års mellomrom da. At de er først der i Ski, og så kommer de til oss, og så er det omvendt.

Vi må jo spørre, hvem har best humor, folk på nordsida eller sørsida? Nei, jeg bor jo midt på, så jeg tenker jo at de i midten har den beste humoren. Hvis de bor på Langhus, har de den beste humoren. Så enkelt er det.

Du er en travel mann, Espen, og du har artister som skal, og jeg vet jo at du gleder deg ekstra mye til lørdagen når Stein Torleif Bjella kommer av, kanskje en av de fremste historiefortellerne i Norge.

Absolutt, og en av mine favorittartister, fra Hallingdalen, hvor jeg også har hytte, når han er innom, så snakker vi mye om Hallingdalen, jeg er veldig glad i Hallingdalen, begge to, jeg som hyttemann, og han som fastboende, fra Aal. Så jeg er veldig glad i, når Bjella er innom her, og han har jo også med seg noen av Norges beste musikere.

David Valmøre på KIS, og flere andre gode, gode, gode musikere. Er det lov til å komme med et litt ønske?

Ja.

Seigmenn.

Ja, Seigmenn. Det skal jeg ta med meg når jeg går opp etterpå, så skal jeg høre litt med vår bookingsansvarlig Tore, om hvordan det ligger an med Seigmenn. Jeg vet at de skal ut og spille mer nå.

Da hadde det vært enkelt bare for å si til folk, at gå inn på kolben.no eller Nordre Follo scener og sjekk ut kulturprogrammet, for det er altså så rikholdig, at det er nesten til å bli euforisk av.

Ja da, det er det. Bare i Kolben så har vi jo rundt 300 pluss åpne arrangementer hvert år.

Så gå inn og se. Klikk dere inn og drøm dere bort, og finn dere noen arrangementer som dere har lyst til å gå og se på.

Espen, takk for at du var med.

Bare hyggelig, Pål.

Du har hørt på Innbyggerdialogen, en podkast i regi av Nordre Follo kommune.

Produsent og programleder er Pål Hægland, og ansvarlig redaktør er Morten Ellingsen. Det som du har tema du er opptatt av eller ønsker at vi skal ta opp, ta gjerne kontakten med oss. Innbyggerdialogen finner du der du hører podkaster.